

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ס"ח ע"א

פרשת נח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ס"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

שְׁכִינָתָא בִּינִייהוּ דְיִשְׂרָאֵל. מוֹלִיכֶם בְּתַהֲמוֹת כַּד אֲתַבְּקֵעוּ מִיָּא וְאִזְלוּ בְּגוּ תַּהוֹמֵי
בִּיבְשָׁתָא דְגִלְדוּ מִיָּא (וּכְלָא אֶתְמַר עַל מֹשֶׁה). (נ"א וְעַל דָּא אֶקְרִי מֹשֶׁה עִמּוֹ) בְּגִין
דְּאִמְסַר גְּרִמְיָה עַל יִשְׂרָאֵל. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה אֵף עַל גַּב דְּזַכָּאָה הָוָה נַח לָאוּ אִיהוּ כְּדָאי
(בְּגִין) דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִגִּין עַל עַלְמָא בְּגִינִיה.

תרגום לעברית

אִיהַּ הַשָּׁם בְּקֶרְבּוֹ אֶת רוּחַ קְדֻשּׁוֹ - זֶהוּ מֹשֶׁה, שֶׁהִשְׁרָה שְׁכִינָה בֵּין יִשְׂרָאֵל. מוֹלִיכֶם
בְּתַהֲמוֹת - כְּשֶׁנִּבְקְעוּ הַמַּיִם וְהָלְכוּ בְּתוֹךְ הַתְּהוֹם בִּיבְשָׁה שֶׁקָּפְאוּ הַמַּיִם [וְהַכֹּל נֹאמַר עַל
מֹשֶׁה] [נ"א: וְעַל זֶה נִקְרָא מֹשֶׁה עִמּוֹ], מִשּׁוּם שֶׁמְסַר עֲצָמוֹ עַל יִשְׂרָאֵל. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה,
אֵף עַל גַּב שְׂצָדִיק הָיָה נַח, אֵינּוּ כְּדָאי [כַּדִּי] שֶׁהִקְדֻשׁ בְּרוּךְ הוּא יִגִּין עַל הָעוֹלָם בְּשִׁבְלֵוּ.

טקסט הזוהר

תָּא חַזִּי, מֹשֶׁה לָא תִּלָּה מַלְּה בְּזִכּוּתִיהָ אֶלָּא בְּזִכּוּת אַבְהֵן קְדָמָאִי. אַבְל נַח לָא הָוָה לִיה
בְּמֵאן דִּיתְלִי בְּזִכּוּתָא כְּמֹשֶׁה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק וְעַם כָּל דָּא כִּיּוֹן דְּאָמַר לִיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא וְהִקְמַתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּךָ הָוָה לִיה לְמַבְעֵי רַחֲמֵי עַלְיָהּ. וְקֶרְבְּנָא דְּאֶקְרִיב לְבִתֵּר,
דִּיקְרִיב לִיה מִן קְדָמַת דְּנָא דְּלָמָא יִשְׁכַּב רּוּגְזָא מַעֲלָמָא.

בא ראה, משה לא תלה הדבר בזכותו, אלא בזכות האבות הראשונים, אבל לנח לא היה לו במה שיתלה בזכות כמו משה. אמר רבי יצחק, ועם כל זה, כיון שאמר לו הקדוש ברוך הוא והקמתי את בריתי אתה, היה לו לבקש עליהם רחמים. והקרפון שהקריב אחר כך - שיקריב אותו מקדם לזה, אולי ישכך הפעם מהעולם.

טקסט הזוהר

אמר רבי יהודה מאי הוה ליה למעבד דהא חייבי עלמא הוו מרגיזין קמי קודשא בריה הוא ואיהו יקריב קרבנא. אלא ודאי נח דחיל על גרמיה הוה, בגין דלא יערע ביה מותא בגו חייבי עלמא דהוה חמי עובדיהון בישא כל יומא, והיה מרגזין קמי קודשא בריה הוא כל יומא.

תרגום לעברית

אמר רבי יהודה, מה היה לו לעשות, שהרי רשעי העולם היו מכעיסים לפני הקדוש ברוך הוא, והוא יקריב קרבן?! אלא ודאי נח פוחד על עצמו היה בשביל שלא יפגש בו המות בתוך רשעי העולם, שהיה רואה מעשיהם הרעים בכל יום ואיה מכעיסים לפני הקדוש ברוך הוא כל יום.

טקסט הזוהר

רבי (אלעזר פתח) יצחק אמר כל זמנא דחייבי עלמא אסגיאוו, זכאה דאשתכח בינייהו הוא אתפס בקדמיתא. דכתיב, (יחזקאל ט) וממקדשי תחלו. ותנינן אל תקרי ממקדשי אלא ממקודשי. ונח היה שזיב ליה קודשא בריה הוא בין כל אנון חייביא. אלא בגין דיפקון מניה תולדין בעלמא דהוה צדיק כדקא יאות.

רבי [אלעזר פתח] יצחק אמר, כל פעם שמתרבים רשעי העולם, הצדיק שנמצא ביניהם נתפס בראשונה, שכתוב (יחזקאל ט) וממקדשי תחלו. ושנינו, אל תקרי ממקדשי אלא ממקדשי. ואיך השאיר הקדוש ברוך הוא את נח בין כל אותם הרשעים? אלא כדי שיצאו ממנו תולדות לעולם, שהיה צדיק כראוי.

טקסט הזהר

ותו דאיהו אתרי בהו כל יומא ויומא ולא קבילו מגיה, וקיים בנפשיה קרא דכתיב, (יחזקאל ג) ואתה כי הזהרת רשע וגו'. וכתוב ואתה את נפשך הצלת. מכאן כל מאן דאזהר לחייבא אף על גב דלא קביל מגיה הוא שזיב ליה לגרמיה וזהו חייבא אתפס בחוביה. ועד כמה יזהר ליה עד דימחי ליה הא אוקמוה חבריא.

תרגום לעברית

ועוד, שהוא התרה בהם כל יום ויום ולא קבלו ממנו, וקיים בנפשו את הפסוק שכתוב (שם ג) ואתה כי הזהרת רשע וגו', וכתוב ואתה את נפשך הצלת. מכאן שכל מי שמזהיר את הרשע - אף על גב שלא קבל ממנו, הוא מציל את עצמו, ואותו רשע נתפס בחטאו. ועד כמה יזהיר אותו? עד שיכה אותו, והרי פרשוה החברים.

טקסט הזהר

רבי יוסי הוה שכיח קמיה דרבי שמעון יומא חד, אמר ליה מאי חמא קודשא בריה הוא לשיצאה כל חיות ברא ועוף שמאי עמהון דחייביא. אי בני נשא חטאן בעירי ועופי שמאי ושאר בריין מה חטו. אמר ליה בגין דכתיב כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ. בלהו הוה מחבלי ארחיהו. שבקי זיניהו ודבקו בזינא אחרא.

רַבִּי יוֹסִי הָיָה מְצוּי לִפְנֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן יוֹם אֶחָד. אָמַר לוֹ, מָה רָאָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַשְׁמִיד אֶת כָּל חַיּוֹת הַבֵּר וְעוֹף הַשָּׁמַיִם עִם הָרָשָׁעִים? אִם בְּנֵי הָאָדָם חָטְאוּ, בְּהֵמוֹת וְעוֹפוֹת הַשָּׁמַיִם וְשָׂאֵר הַבְּרִיּוֹת מָה חָטְאוּ? אָמַר לוֹ, מְשׁוּם שֶׁכְּתוּב כִּי הִשְׁחִית כָּל בָּשָׂר אֶת דְּרָכָו עַל הָאָרֶץ. כָּלֵם הָיוּ מַשְׁחִיתִים דְּרָכֵיהֶם. עָזְבוּ אֶת מִינָם וַנִּדְבְּקוּ בְּמִין אֲחֵר.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, אֲנוּן חֲיִיבֵי עֲלֵמָא גִרְמוּ הָכִי לְכָל בְּרִיָּין. וּבַעוֹן (לֹאשְׁכַּח) לְאַכְחָשָׁא עוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית. וְאֲנוּן גִּרְמוּ לְכָל בְּרִיָּין לְחַבְלָא אֲרַחֲיִיהוּ כְּמָה דְּאֲנוּן מְחַבְלָן. אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתוּן בְּעִיתוֹ (לֹאשְׁכַּח) לְאַכְחָשָׁא עוֹבְדֵי יָדֵי, אֲנָא אֲשֵׁלִים רַעוּתָא דְלָכוֹן וּמַחֲיִיתִי אֶת כָּל הַיָּקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. אַהֲדַר עֲלֵמָא לְמִיָּין כְּמָה דְהוּא בְּקִדְמִיתָא מִיָּין בְּמִיָּין וְהָא אֲתָמַר. מִכָּאן וְלְהֵלָא אַעֲבִיד בְּרִיָּין אַחֲרָנִין בְּעֲלֵמָא כְּדָקָא יָאוּת:

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה, אוֹתָם רָשָׁעֵי הָעוֹלָם גִּרְמוּ כֹּה לְכָל הַבְּרִיּוֹת, וְרָצוּ [לְהַשְׁכִּיחַ] לְהַכְחִישׁ מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וְהֵם גִּרְמוּ לְכָל הַבְּרִיּוֹת לְהַשְׁחִית דְּרָכָם כְּמוֹ שֶׁהֵם הִשְׁחִיתוּ. אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אַתֶּם רָצִיתֶם [לְהַשְׁכִּיחַ] לְהַכְחִישׁ מַעֲשֵׂי יָדֵי? אֲנִי אֲשֵׁלִים רָצוֹנְכֶם, וּמַחֲיִיתִי אֶת כָּל הַיָּקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. אַחֲזִיר הָעוֹלָם לְמִים כְּמוֹ שֶׁהָיָה בְּהִתְחַלָּה, מִים בְּמִים, וְהָרִי נִתְבָּאֵר. מִכָּאן וְלְהֵלָא אֶעֱשֶׂה בְּרִיּוֹת אַחֲרוֹת בְּעוֹלָם כְּרָאוּי.

טקסט הזוהר

וַיָּבֹא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי בָנָיו אִתּוֹ. רַבִּי חֲיָיא פִּתַּח וְאָמַר (יִרְמִיָּה כג) אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם יי'. כְּמָה אֲנוּן בְּנֵי נָשָׂא אֲטִימִין לְבָא סְתִימִין עֵינֵינוּ דְלֹא מַשְׁגִּיחִין וְלֹא יִדְעִין בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיהוֹן דְּכִתִּיב בֵּיהּ הֲלֹא אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֲנִי מֵלֵא.

היה בעון בני נשא לאסתתרא מחוביהו ואמרי מי רואנו ומי יודענו. וכתוב, (ישעיה כט) והיה במחשך מעשיהם. לאן יתטמרון מקמיה.

תרגום לעברית

ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו. רבי חייא פתח ואמר, (ירמיה כג) אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם ה'. כמה הם בני אדם אטומי לב וסתומי עינים שלא משגיחים ולא יודעים בכבוד רבונם, שכתוב בו הלא את השמים ואת הארץ אני מלא. איך רוצים בני אדם להסתתר מחטאיהם ואומרים מי רואנו ומי יודענו, וכתוב (ישעיה כט) והיה במחשך מעשיהם. לאן יחבאו מפניו?

טקסט הזהיר

למלכא דכנה פלטרינ ועבד תחות ארעא טמירין פצירין. ליומין מרדו בני פלטרינ במלכא אסחר (אצער) עליהו מלכא בגייסוי. מה עבדו עאלו וטמירו גרמייהו תחות נוקבי פסירין. אמר מלכא אנא עבדית לון ומקמאי אתון בעאן לאתטמרא, הדא הוא דכתיב אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יי. אנא הוא דעבדית נוקבי פסירין ועבדית חשוכא ונהורא ואתון איך יכלין לאתטמרא קמאי.

תרגום לעברית

למלך שפנה פלטרינ ועשה תחת הארץ מחלות נסתרות. לימים מרדו בני הארמון במלך. הקיף [צער] עליהם המלך בגיסות. מה עשו? נכנסו והחביאו עצמם תחת נקבי המחלות. אמר המלך, אני עשיתי אותם, ומלפני אתם רוצים להתחבא? זהו שכתוב אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם ה'? אני הוא שעשיתי מחלות ועשיתי חשך ואור, ואתם איך תוכלו להתחבא מלפני?

תא חזי, כד בר נש חטי קמי מאריה ואמשיך גרמיה לאתפסא. קודשא בריך הוא עבד
ביה דינא באתגליא. וכד בר נש אדכי גרמיה קודשא בריך הוא בעי לאסתרא ליה דלא
יתחזי ביום אף יי. דודאי אבעי ליה לאינש

בא ראה, כשאדם חוטא לפני רבונו וממשיך עצמו להסתתר, הקדוש ברוך הוא עושה
בו דין בגלוי. וכשהאדם מטהר עצמו, הקדוש ברוך הוא רוצה להסתירו שלא יראה
ביום אף ה'. שודאי שצריך לו לאדם שלא להראות לפני המשחית כששורה על העולם
שלא יסתכל בו, שהרי כל אלו שנראים לפניו, יש לו רשות להשחית.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.